

b9996

หมօໄທຍດີເຈັນແຫ່ງชาຕີ ພ.ສ.ເມສະກ

ພ່ອມອສົງ່າ ພັນຮຸສາຍສູງ

หมອພື້ນບ້ານເຫຍີຍບເຫຼັກແດງ
ແຫ່ງຕຳບລພຍອມ ອຳເກວງນ້ອຍ ຈັງວັດພຣະນຄຣີອຢຣາ

ชื่อเรื่อง พ่อหมอส่งฯ พันธุ์สายศรี
หมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕
ผู้เขียน นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน
นายสันติสุข โสภณลิริ

กองบรรณาธิการ

นางวงศ์เดือน จินดาวัฒนา

นางสาวปราณัฐ สุขสุทธิ

ผู้ประสานงาน

นางสาววาราสนา สิทธิกัน

ดำเนินการผลิต

คณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

สนับสนุนโดย

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม

ISBN 978-616-11-1273-8

พิมพ์ที่

บริษัท แplan พรินท์ดิ้ง จำกัด

หมอส่งฯ พันธุ์สายศรี หมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕, 40 หน้า
BN-55-21851

ISBN 978-616-11-1273-8

สารบัญ

๖

คำประกาศเกียรติคุณ
หมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ ๒๕๔๔
หมอส่ง่ พันธุ์สายศรี

๑๐

ประวัติหมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๔
พ่อหมอส่ง่ พันธุ์สายศรี
หมอพื้นบ้านเหยียบเหล็กแดง
แห่งตำบลพยอม อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๙

ผลงานภูมิปัญญา

๓๖

หลักเกณฑ์

และแนวทางการคัดเลือก
หมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๔

๓๗

(ร่าง)

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนา
ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ

คำนำ

การคัดเลือกหมอไทยดีเด่นแห่งชาติ เกิดจากความคิดและความเชื่อว่าการยกย่องเชิดชูคนดีในการพัฒนาการแพทย์แผนไทยย่อมเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการแพทย์แผนไทย เพราะย่อมเป็นทั้งกำลังใจให้แก่คนที่มุ่งมั่นทำความดีและเป็นการสร้างแบบอย่างให้คนอื่นๆ เจริญรอยตาม รวมทั้งเป็น “มงคล” หนึ่งในพระพุทธศาสนา ในข้อ “ปูชา จ ปูชนี ยานា” คือ การบูชาบุคคลที่ควรบูชา นั่นเอง

โครงการนี้เริ่มขึ้นเมื่อปีที่แล้ว หลังจากมีแนวคิดในเรื่องนี้ คณะกรรมการได้ริเริ่มต้นด้วยการวางแผนกับสถาบันฯ และวิธีการคัดเลือกขึ้นมา โดยศึกษาจากการคัดเลือกบุคคลดีเด่นของโครงการอื่นๆ นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับโครงการของเรา ขั้นตอนไปคือการคัดเลือกประธานและกรรมการที่มีประวัติผลงานเป็นที่น่าเชื่อถือ และพร้อมจะอุทิศเวลาเพื่องานนี้ โขคดีที่ได้ นายแพทย์perm ชินวันนา นนท์ รับเป็นประธาน และกรรมการอีกหลายท่าน แม้นายแพทย์ perm จะเป็นแพทย์แผนปัจจุบัน แต่เป็นผู้มีทักษะเปิดกว้าง ให้ความสนใจและส่งเสริมพัฒนาการแพทย์แผนไทยอย่างยาวนาน โดยเฉพาะเมื่อต้องดำเนินการในประเทศไทยเจ้าพระยาอภัยภูเบศร ซึ่งมีเชื้อสายมาจากประเทศไทย แต่เป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านการแพทย์แผนไทยอย่างมาก จึงได้ตั้งใจทุ่มเทให้กับการคัดเลือกหมอไทยดีเด่นแห่งชาติอย่างพิถีพิถัน ด้วยความเที่ยงธรรม จนได้หมออไทยดีเด่นแห่งชาติ คือ พระครูอุปการพัฒนกิจ หรือหลวงพ่อสมัยแห่งวัด หนองหญ้า嫩 จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเมื่อประกาศ

ตั้งแต่ปีที่แล้ว นายแพทย์permได้ตั้งใจทุ่มเทให้กับการคัดเลือกหมอไทยดีเด่นแห่งชาติ คือ พระครูอุปการพัฒนกิจ หรือหลวงพ่อสมัยแห่งวัด หนองหญ้า嫩 จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเมื่อประกาศ

ออกไปก็เป็นที่ยอมรับโดยดุษฎีจากทุกคนและทุกฝ่ายในวงการ
สำหรับปีนี้ นายแพทย์permได้รับหน้าที่นี้อีกครั้ง ได้ตั้งใจ
พินิจพิจารณาบุคคลที่มีการเสนอชื่อจำนวนมาก รวมถึง ๕๐ คน
อย่างตั้งใจ มีการตรวจสอบประวัติและผลงานอย่างรอบคอบและ
รอบด้าน มีการลงพื้นที่เพื่อศึกษาตรวจสอบ และทดสอบอย่างເອົາ
จริงເວລັງໃນขั้นสุดท้าย จนได้แพทย์แผนไทยดีเด่นแห่งชาติในปีนี้
คือพ่อหมอส่ง่า พันธุ์ส้ายศรี จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอขอบคุณคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน หวังและ
เชื่อมั่นว่ากุศลกรรมร่วมของทุกท่านจะส่งผลในการส่งเสริมและ
พัฒนาการแพทย์แผนไทยให้เจริญก้าวหน้า เป็นความภาคภูมิใจ
และเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง แก่ประชาชนคนไทยยิ่งๆ ขึ้นไป

นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน
ประธานคณะกรรมการพัฒนา
ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ
ในคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

คำประกาศเกียรติคุณ

หมอไทยดีเด่นแห่งชาติ ๒๕๕๕

หมอส่ง่า พันธุ์สายศรี

เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติคุณของแพทย์แผนไทย เมื่อปีที่แล้ว
คณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาห้องนิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติใน
คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และกระทรวงสาธารณสุขได้ริเริ่ม
การคัดเลือกแพทย์แผนไทยดีเด่นแห่งชาติซึ่งเป็นปีแรก จึงได้แก่
พระครูอุปการพัฒนกิจ หรือหลวงพ่อสมัยแห่งวัดหนองหญ้าງ
จังหวัดอุทัยธานี ในปีนี้ได้มีการดำเนินการต่อเนื่อง ได้คัดเลือก
หมอไทยดีเด่นแห่งชาติประจำปี ๒๕๕๕ คือ พ่อมอส่ง่า พันธุ์สายศรี

พ่อมอส่ง่า เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ ที่บ้านตำบลพยอม
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นบุตรคนที่สองใน
จำนวนลูกทั้งหมด ๘ คน ของนายเย็นหรือการีม รุนกาศ กับ นาง
แมะ ภักดี บรรกุลของพ่อส่ง่านับถือศาสนาอิสลาม อพยพมาจากการ
จังหวัดปัตตานี ซึ่งอิสลามของพ่อมอส่ง่า คือ “กอเดรด” พื้นเพ
ดังเดิมเป็นคนยากจน มีอาชีพทำนา ไม่มีที่ดินของตนเอง

บรรพบุรุษของพ่อมอส่ง่ามีวิชาหมอดีสืบทอดกันมา โดย
เฉพาะวิชานวดโดยใช้เท้าเหยียบเหล็กแดงรักษาอาการอัมพฤกษ์
อัมพาต รวมทั้งความพิการจากโรคโปลิโอ

พ่อมอส่ง่ามีพื้นฐานการเล่าเรียนเพียงจบชั้นประถมปีที่สี่
แต่สนใจศึกษาสืบทอดความรู้ทางการแพทย์จากปู่และพ่อ โดย
ติดตามปู่และพ่อไปรักษาคนเจ็บคนไข้ตามบ้านคนเจ็บคนไข้ รวม
ทั้งได้ติดตามไปช่วยเก็บยาสมุนไพรตามทุ่งตามป่า และช่วยปรุงยา
ตลอดจนเรียนคacula อาคมและฝึกทำน้ำมนต์ จนพ่อไว้เนื้อเชือใจ
และได้ทำการครอบครุวิชาเหยียบเหล็กแดงให้ตั้งแต่อายุได้เพียง
14 ปี จนอายุได้ 17 ปี ก็มีความรู้ความชำนาญรักษาคนเจ็บคนไข้
ได้ นอกเหนือจากการเหยียบปวดให้ปูและพ่อตั้งแต่ยังเล็ก

อย่างไรก็ได้ เมื่อจะมีความรู้ความสามารถในการรักษาคนไข้ ตั้งแต่วัยรุ่น แต่ช่วงชีวิตตอนนั้นพ่อหมอส่ง่าก็เหมือนวัยรุ่นทั่วไป คือยังอยากรู้ใช้ชีวิตอิสระ ไม่อยากทำงานอาชีพรักษาคนไข้เท่าไหร่นัก จนกระทั่งหลังจากเป็นทหารเกณฑ์ไปประจำส่วนราชการ เก่าหลี ได้รับบาดเจ็บสาหัสจนเกือบถูกตัดขาทิ้ง แต่ท่านไม่ยอมให้ตัด ขอกลับไปรักษาตัวด้วยภูมิปัญญาของครอบครัว โดยปัจจุ่นทำการรักษาให้จนหายเป็นปกติ จึงทำให้ท่านสนใจเรียนรู้และฝึกฝนวิชาแพทย์ของบรรพบุรุษและพ่ออย่างจริงจังมากขึ้น

นอกจากความรู้และการฝึกฝนทักษะต่างๆ แล้ว สิ่งที่พ่อหมอส่ง่าก็ชี้จากปู่และพ่อตลอดมา คือความเมตตากรุณาที่ปู่และพ่อมีต่อคนไข้ โดยไม่เลือกว่าเป็นอิสลามหรือพุทธ เพราะแม่จะมีความรู้ที่สามารถช่วยเหลือเยียวยาชาวบ้านได้ แต่อ้าซีพ หลักก็คือต้องทำงานและหาปูทางปลาบ้ามาริโวคเหมือนชาวบ้านทั่วไป ค่าตอบแทนส่วนใหญ่ที่ได้รับก็เพียงค่าครุเท่านั้น แต่สิ่งที่มีคุณค่าเหนือกว่าเงินทองก็คือความเคารพนับถือและความรักที่ชาวบ้านมีให้ต่อปู่และพ่อ ทำให้พ่อหมอส่ง่าดำเนินรอยตามปู่และพ่อช่วยเหลือรักษาคนเจ็บคนไข้ด้วยยินดีและกรุณาสืบมา

นอกจากเนื้อหาความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดจากบรรพบุรุษแล้ว พ่อหมอส่ง่ายังสนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะความรู้ทางการแพทย์สมัยใหม่ ซึ่งพ่อหมอส่ง่าได้มีโอกาสไปทำงานในแผนกกายภาพบำบัดของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเป็นเวลา ๒ ปี ได้ศึกษาเรียนรู้ และนำมาดัดแปลงประดิษฐ์อุปกรณ์ในการช่วยเหลือรักษาคนไข้อัมพฤกษ์ อัมพาต โดยใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เช่น ทำอุปกรณ์ซึกรอกให้คนไข้ได้บริหารแขนขาที่เป็นอัมพฤกษ์

อัมพาต ทำไม้ขับให้คนไข้บริหารนิ้ว ทำหมอนรองไหล่ช่วยให้คนไข้ที่เหลื่อมกลับเข้าที่ ดัดแปลงวอล์คเกอร์โดยการติดล้อ และมีที่นั่งพักให้คนไข้ อัมพฤกษ์อัมพาตหัดเดิน พ่อเมื่อยก็นั่งพักได้เป็นต้น

ด้วยความรู้ที่มีหลายด้าน ทำให้พ่อหมօส่ง่าได้เป็นที่พึงของคนไข้ทั้งในฐานะหมออสมุนไพร หมอดำและหมอนวด หมอยา เหล็กแดง หมอบ่า หมอมนต์ จนนอกจากได้รับการยอมรับจากชาวบ้านแล้ว ทางการก็ให้การยอมรับ ทั้งโดยการตั้งให้เป็นแพทย์ประจำตำบล และต่อมาได้รับคัดเลือกเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้วย ในงานมหกรรมสมุนไพรแห่งชาติที่กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกจัดขึ้นเป็นประจำติดต่อกันมาหลายปี พ่อหมօส่ง่าก็ได้รับเชิญให้มาเป็นวิทยากรและสาธิตการรักษาโดยการเหยียบเหล็กแดงหลายครั้ง

ที่บ้านพ่อหมօส่ง่า นอกจากมีคนไข้ทั้งอิสลามและพุทธไปรับการรักษาแล้ว ยังได้รับความสนใจไปดูงานจากที่ต่างๆ และท่านยังถ่ายทอดความรู้แก่ผู้สนใจโดยไม่เลือกว่าเป็นอิสลามหรือเป็นพุทธ เป็นตัวอย่างอันดีของความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกต่างศาสนาที่นำซึ่นซ้อมอย่างแท้จริง

พ่อหมօส่ง่า ได้รับคัดเลือกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแพทย์แผนไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้รับใบประกาศนียศิลปะ ในสาขาวิชาการแพทย์แผนไทย ประเภทเวชกรรมไทยโดยไม่ต้องผ่านการสอบ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ ขณะมีอายุได้ ๗๔ ปี และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการพัฒนาการแพทย์พื้นบ้านของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ขณะมีอายุถึง

๘๐ ปีแล้ว

ในด้านชีวิตครอบครัว พ่อหมoSangได้ประกอบสัมมาชีพสร้างครอบครัวด้วยความขยันหม่นเพียรจนเป็นปึกแผ่น สามารถอบรมเลี้ยงดูลูก ๗ คนให้เป็นคนดีและทำคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชน และราชการเป็นอันมาก จนได้รับยกย่องให้เป็น “ฟอตีเด่น” ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประจำปี ๒๕๓๑

ด้วยความรู้ความสามารถ ผลงาน และคุณความดีมากมาย เป็นที่ประจักษ์ คณะกรรมการจึงเห็นพ้องต้องกันคัดเลือกพ่อหมoSang พันธุ์สายศรี เป็นหมอยอดีเด่นแห่งชาติประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕

ประวัติชีวิต

“ การช่วยเหลือคน
การรักษาชีวิตคนได้
มีคุณค่ามากกว่า
ความรู้สึก ”

ประวัติหมอยาไทยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๔

พ่อหมօสง่า พันธุ์สายศรี หมօพื้นบ้านเหยียบเหล็กแดง

แห่งตำบลพยอม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พ่อหมօสง่า พันธุ์สายศรี เป็นคนไทยนับถือศาสนาอิสลาม มีชื่อเรียกในหมู่พื้นเมืองมุสลิมว่า “กอเดรด” เกิดเมื่อพ.ศ. ๒๔๗๔ ที่ ตำบลพยอม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นบุตร คนที่สองในจำนวนลูกทั้งหมด ๘ คน ของนายเย็นหรือการีม รุนกาศ กับนางแมะ ภักดี ปัจจุบันพ่อหมօสง่ามีอายุ ๙๑ ปี

พื้นฐานเดิมของครอบครัวเป็นชาวนายากจนไม่มีที่ดินของตัวเอง แม่มีความรู้ในระบบโรงเรียนเพียงระดับประถมปีที่ ๔ แต่เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบสัมมาชีพ จึงสามารถสร้างครอบครัวได้เป็นปึกแผ่นสามารถอบรมเลี้ยงดูลูกทั้ง ๖ คน ให้เป็นคนดีทำคุณประโยชน์แก่ชุมชนและราชการโดยเฉพาะในด้านสาธารณสุข จนท่านเองได้รับยกย่องให้เป็น “พ่อดีเด่น” ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๒

ทางด้านการแพทย์แผนไทย ท่านได้รับการสืบทอดภูมิปัญญาแพทย์ในสายตระกูลหมօพื้นบ้านอิสลามจากบรรพบุรุษ ที่อพยพมาจากปัตตานี ซึ่งมีวิชานวดโดยใช้เท้าเหยียบเหล็กแดง เพื่อรักษาอาการอัมพฤกษ์ อัมพาต และโปลิโอลอกจากนี้ยังมีผูกคัมภีร์แพทย์แผนไทย Jarvis ไว้ในสมุดข้อมูลโบราณ ด้วยเหตุนี้ในพิธีไหว้ครุุของตระกูลพันธุ์สายศรี ในรุ่นลูกจึงมีการบูชาบรรครุแพทย์ ซึ่งกิจกรรมนี้จัดโดยบุตรหลานของพ่อหมօสง่า

พ่อหมอส่ง่ ได้รับการครอบครุஹอวิชาเหยียบเหล็กแดง
จากบิดามื่ออายุ ๑๔ ปี จนกระทั่งมีความรู้ความชำนาญสามารถ
รักษาผู้ป่วยได้ตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี แต่ในช่วงชีวิตวัยรุ่นนั้นพ่อหมอ
ส่ง่ยังชอบใช้ชีวิตอิสระไม่สนใจรักษาคนไข้ จนเมื่อได้รับบาดเจ็บ
จากการ跌ตอนเป็นทหารเกณฑ์ในสงครามโลกครั้งที่สอง เกือบถูกตัดขา
ทิ้งแต่ท่านเองไม่ยอมขอกลับมารักษาตัวด้วยภูมิปัญญาแพทย์ของ
ครอบครัว โดยมีปู่ย่าทำการรักษาให้จนหายเป็นปกติ

จากประสบการณ์เรียนรู้เรื่องตำรายาสมุนไพรและการนวด
รักษาที่เห็นผลโดยตรงกับตัวเอง ทำให้พ่อหมอส่ง่ตั้งใจเป็นหมอ
อย่างแท้จริง พ่อหมอส่ง่เรียนวิชาแพทย์แบบหมาฝึกหัดที่ติดตาม
อยู่ร่วมมีประสบการณ์การบำบัดรักษาความเจ็บป่วยจากหมอ
บรรพบุรุษรุ่นปู่ย่าจากถึงรุ่นปิตา ท่านได้เห็นปู่และบิดาเป็นหมอที่
คนในละแวกบ้านใกล้เคียงให้ความเคารพ และมากอุ่นใจช่วยรักษา
เยี่ยวยาโดยไม่มีค่าตอบแทนแม้ว่าตัวหมอเองยังต้องทำงานหาปลา
เลี้ยงชีพเหมือนเช่นคนอื่นๆ

พ่อหมอส่ง่จึงได้มีโอกาสติดตามปู่และบิดาไปรักษาคนไข้
ตามที่ต่างๆ ระหว่างการเดินทางก็เป็นช่วงที่ได้เข้มข้นวิชาการรักษา
และจรรยาบรรณแพทย์จากปู่และบิดา ช่วยเก็บยาสมุนไพรใน
ห้องทุ่ง ได้รู้จักกับจำต้นยาสมุนไพร ทุกวันหลังอาหารเย็น ปู่ ย่า
บิดา มารดา มักเรียกให้พ่อหมอส่ง่มาฝึกเหยียบ GUIDATA ฝึกสอนทำ
น้ำมนต์ให้จดจำคำาและวิชาแพทย์ของบรรพบุรุษ

ด้วยวิถีการถ่ายทอดวิชาแพทย์ในสายเลือดดังกล่าว
พ่อหมอส่ง่จึงมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีความมั่นใจและภูมิใจ
ในความเป็นหมอ ก้าวคือเป็นทั้งหมอญาสมุนไพร หมอตัวเอง

หมอนวด หมอยาเหียบเหล็กแดง หมอยาเป่า หมอมนต์ ที่ให้บริการรักษาอัมพฤกษ์ อัมพาต โปลิโอ และโรคต่างๆ แก่คนทั่วไปไม่เฉพาะชาวมุสลิมในลักษณะทำบทายอมเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเคราะห์เพื่อนมนุษย์ที่นับถือศาสนาอื่นด้วย ปรากฏว่าปีหนึ่งๆ มีคินเข้ามาขอทูทเป็นจำนวนมากจากทุกภูมิภาคมาขอรับการรักษาจากพ่อหมออสังมุสลิมผู้นี้ ยิ่งไปกว่านั้นท่านยังยินดีถ่ายทอดวิชาให้แก่ลูกศิษย์ที่เป็นชาวพุทธด้วย

เนื่องจากได้บำเพ็ญตนดุและรักษาโรคภัยไข้เจ็บภายในชุมชนมาอย่างนานโดยไม่หวังผลตอบแทน ในอดีตพ่อหมออสังฯ จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นแพทย์ประจำตำบล และได้รับการคัดเลือกเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้วย

พ่อหมออสังฯ เป็นผู้ฝึกรู้ให้เรียน ท่านรู้จักน้ำความรู้การแพทย์แผนใหม่ มาประยุกต์ใช้กับภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยกล่าวคือ เมื่อครั้งที่ท่านเคยเข้าไปทำงานในแผนกกายภาพบำบัด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เป็นเวลา ๒ ปี ท่านได้เรียนรู้เรื่องโครงสร้างร่างกาย และวิธีทำการกายภาพบำบัดแบบการแพทย์แผนใหม่ จนได้แนวความคิดในการประดิษฐ์อุปกรณ์กายภาพบำบัดด้วยเศษผ้า ลูกกรอก และวัสดุที่หาได้ง่ายในห้องถีน และสามารถทำได้ง่าย ๆ ด้วยตนเอง แต่มีประสิทธิภาพใช้งานได้ดี โดยท่านได้ประดิษฐ์อุปกรณ์เหล่านี้ไว้ใช้ในบ้านของท่านที่ตัดแปลงเป็นสถานพยาบาลสำหรับให้ผู้ป่วยใช้บริการล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างถูกหลักการกายภาพบำบัด

ชีวิตการเป็นหมอยาของพ่อหมออสังฯ ไม่ได้เกิดขึ้นและดำเนินมาอย่างง่ายดาย หากแต่ผ่านการพิสูจน์ตรวจสอบจากชุมชน คนเจ็บป่วยและสังคมมาอย่างยาวนาน นับแต่ข้อกล่าวหาจากเจ้าหน้าที่ว่าเป็น “หมอยาเสื่อม” ลูกจับไปโรงพัก จนการตัดสินใจทั่ว

“ไม้ หลอกหลวง” ที่ต้องเผชิญ แต่พ่อส่ง่บอกว่า “คนเจ็บป่วยมาหาเอง มาขอความช่วยเหลือ เป็นเพื่อนมนุษย์เหมือนกัน จึงช่วยเหลือกันไป”

ในการสืบทอดความรู้และความเป็นหมวดของพ่อส่ง่ให้กับลูกหลาน จึงเน้นการอบรมสั่งสอนให้เห็นคุณค่าของการช่วยเหลือคนป่วย ซึ่งเป็นผู้ประสบทุกข์ยาก หมาชญาตุณ พันธุ์สายศรี บุตรชายคนโต เล่าไว้ว่า “ก่อนทำพิธีพ่อจะให้ลูกทุกคนตั้งสัจจะและสถาบันว่า...ถ้าเห็นเงินแล้วตาโต ก็ขอให้ตาแตก”

แม้จะล่วงวัยเกิน ๘๐ ปีแล้ว พ่อหมวดส่ง่ยังไม่หยุดกิจกรรมการรักษา การเผยแพร่ความรู้และสาธิตการนวดให้แก่ผู้สนใจเป็นจำนวนมาก ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จากรายในประเทศไทยและนานาประเทศที่มาเยี่ยมดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ท่านให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันในการร่วมกิจกรรมมหกรรมสมุนไพรแห่งชาติประจำปีของกระทรวงสาธารณสุข โดยท่านจะมาสาธิตการนวดเหยียบเหล็กแดงด้วยตนเองทุกปี

ในวันนี้บ้านของพ่อหมวดส่ง่ ยังเป็นสถานพยาบาลที่คลาคล้ำด้วยคันไข่ที่เข้ามารับการรักษาจากทั่วทุกสารทิศ โดยพ่อหมวดส่ง่เป็นผู้ค่อยยกกำกับดูและการรักษาพยาบาลอย่างใกล้ชิด ท่านไม่เคยเห็นด้หน่อยหรือเบื่อหน่ายการรักษาเยี่ยวยาเพื่อนมนุษย์ เพราะท่านถือคติประจำใจว่า

“การช่วยเหลือคนที่มีความทุกข์ที่เราพอจะช่วยได้คือความสุข เพราะเรามีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยไม่มีการเรียกร้องค่ารักษา”

พ่อหมวดส่ง่ จึงเป็นผู้ทรงความรู้ความสามารถด้านการแพทย์แผนไทยอย่างยอดเยี่ยม ได้รับความสนใจมาเรียนรู้ดูงาน

จากสถาบันและหน่วยงานด้านการแพทย์การสาธารณสุขมากมาย
หลายคณะ ด้วยความยอมรับถึงความเป็นผู้ทรงจรรยาบรรณแพทย์
อันหาได้ยากยิ่งในยุคสมัยนี้

เอกสารอ้างอิง

โภมาตร จึงเสถียรทรัพย์และปราณี สุขสุทธิ, บก. (๒๕๕๐). ภูมิปัญญา

หมอพื้นบ้าน คนพิการ. ในโครงการจัดการความรู้การดูแลสุขภาพ
คนพิการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ. สนับสนุนโดยแผนงาน
สร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)

วีรพงษ์ เกรียงสินยศ, บก. (๒๕๕๒). ภูมิปัญญาหมอพื้นบ้าน จ.พระนครศรีอยุธยา.

แผนงานพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพเพื่อการพึ่งตนเองของ
ชุมชน. สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สสส.)

สาวณี กุลสมบูรณ์, บก.บริหาร.(๒๕๕๔). องค์ความรู้การดูแลอัมพฤกษ์
อัมพาตของหมอพื้นบ้าน. สำนักการแพทย์พื้นบ้านไทย กรมพัฒนา
การแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก.

ធនការជាតិ

“

หากหม้อไม่มี

คุณธรรมจริยธรรมแล้ว

ก็จะหมดความเป็นหม้อไปในที่สุด

”

ไม้ขยับ

ไม้ขยับ ให้คนเข้าจับขยับน้ำวัวและมือ ช่วยในการออกกำลังน้ำมือ เมื่อเวลากำมือแล้วไม่สามารถแบบมือออกมากองได้ ไม้ขยับจะช่วยดึงน้ำให้แบบออกมากองได้

วอล์คเกอร์ หนอส่ง่า

วอล์คเกอร์ หนอส่ง่า ใช้เศษเหล็กมาเชื่อมต่อเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม มีที่นั่งด้านท้ายและใช้มือจับ ติดล้อ ๓ ด้าน เว้นด้านหน้า ติดลูกยางทำเป็นเบรก เมื่อผู้ป่วยหัดเดินจนเหนื่อยก็สามารถนั่งพักได้เอง

ผ้าแก้เห้าบิด เห้าตก

ผ้าแก้เห้าบิด เห้าตก ใช้สูงผ้าที่มีความยาวและเนื้อเย็บ มีความยาวเพียงพอที่จะให้คนไข้ลับตึงได้ด้วยตนเอง หรือ ผูกกับหัวเข่าคนไข้ได้ โดยการผูกเห้าข้างที่บิดหรือตก แล้วดึงให้เห้าตรงปกติ นำผ้าที่ทำหน้าที่ดึงคล้ายเชือกมาผูกกับช่วงหัวเข่า เพื่อยืดໄว้ให้เห้าไม่บิดหรือตก ทำปอย ๆ จะหายได้

หมอนรองไฟล์

หมอนรองไฟล์ ใช้เศษผ้ามานม้วนรวมเป็นก้อนทรงกระบอก ขนาด
ฝ่ามือ คล้ายทรงกระบอก มีเชือกยาวออกจากปลายทั้งสองข้าง ด้าน
หนึ่งทำเป็นห่วงสวมกับหัวไฟล์ได้เลย โดยให้ตัวหมอนรองใต้หัวไฟล์
ข้างที่ผิดปกติ หรือ ไฟล์ตก อุปกรณ์ขึ้นนี้จะช่วยหนุนและยับให้
หัวไฟล์ที่ตกกลับเข้าที่ได้ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถสวมเสื้อหับได้
ตามปกติ

ชักรอก

ชักรอก ใช้โครงหลักสามเหลี่ยม เสือกและเตบผ้า มาตัดแปลง
ทำเป็นอุปกรณ์ชักรอกดึงมือ แขน ขาคนใช้ในท่านอน ซึ่งเป็นทำ
ที่สบายนการบริหาร จะช่วยให้กล้ามเนื้อพื้นตัวและมีกำลังดีขึ้น

ผาลเหล็กแดง

ผาลเหล็กแดง มาจากผาลไนนา นำมาใช้ย่างไฟเพื่อเหยียบนำความร้อนไปรักษาคนไข้ เป็นอุปกรณ์สำคัญส่วนหนึ่งในพิธีกรรมเหยียบเหล็กแดงรักษาโรค ตามเชื้อ “ผาล” ยังหมายถึง พฤษภาคมโรคให้หมดไป

รถซิ่ง นำโครงเหล็กที่เหลือใช้มาดัดแปลงคล้ายรถเข็นใส่ล้อหน้า
๒ ล้อ ขาหลังสามลุกย่าง มีมือจับใช้เดิน ช่วยให้คนไข้ยืนได้มั่นคง
หัดเดินได้เพลิดเพลิน จนคล่องตัว

พ่อหมoSangka พันธุ์สายครี กิດคันประดิษฐ์อุปกรณ์
กายภาพบำบัดให้คนไข้พื้นฟูบำบัดสภาพร่างกายที่ผ่าน
กระบวนการรักษาด้วยการเหยียบเหลือกแดง นวดพื้นบ้านไทย
ยาสมุนไพรและอาหาร หากแต่ยังอยู่ในสภาพโครงสร้างกล้าม
เนื้อส่วนเคลื่อนไหวยังสิบ อ่อนแรงและเลือดลมยังไหลเวียนไม่
สะดวก พ่อหมoSangkaจึงคิดดัดแปลงอุปกรณ์ใช้สอยใกล้ตัว เช่น
เคปผ้า แกลлонน้ำ ไม้ปอ เศษเหล็ก ฯลฯ มาเป็นเครื่องมือพื้นฟู
สภาพร่างกาย ได้แก่ แขน ขา มือ นิ้ว กระดูกสันหลัง เป็นต้น

หลักเกณฑ์ และแนวทางการคัดเลือก หมอไทยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ความหมาย

หมอไทย หมายถึงแพทย์แผนไทยหรือหมอพื้นบ้าน ผู้ได้รับ
ใบประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาการแพทย์แผนไทย โดยหมายรวมถึง
สาขาวิชาการแพทย์แผนไทยทั้งประเภท ก ประเภท ข ประเภท ค และ
สาขาวิชาการแพทย์แผนไทยประยุกต์

คุณสมบัติ

- เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- เป็นผู้ชั้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
โรคศิลปะ
- ปฏิบัติงานดีเด่นที่เป็นแบบอย่างที่ดีได้ (ไม่น้อยกว่า ๕ ปี)
- เป็นคนดี มีจริยธรรม เมตตาธรรม อุย្�ян์ในศีล สามัชชี ปัญญา
อันเห็นชอบ (อริยมรรค ๘)
- เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วย และ
ถ่ายทอดความรู้ให้กับศิษย์

การให้คะแนน

๑๐ คะแนน (ข้อมูลพื้นฐาน)

- มีความรู้ความสามารถด้านเวชกรรมไทย
- มีความรู้ความสามารถด้านเภสัชกรรมไทย
- มีความรู้ความสามารถด้านผดุงครรภ์ไทย
- มีความรู้ความสามารถด้านการนวดไทย

๑๐ คะแนน (ความสามารถ)

- การดูแลรักษาผู้ป่วย
- การถ่ายทอดความรู้ การจัดการเรียนการสอนด้าน
การแพทย์แผนไทย และการแพทย์พื้นบ้าน

๓๐ คะแนน (ความสามารถพิเศษ)

- เขียนตัวราก
- มีตัวรับเฉพาะ
- ประดิษฐ์อุปกรณ์การแพทย์
- มีเทคนิคการรักษาเฉพาะ
- มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และปลูกป่าชุมชน

๓๑ คะแนน (คุณธรรม จริยธรรม)

- เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นบุคคลต้นแบบ

วิธีการคัดเลือก

ส่งหนังสือ/E-mail ไปยัง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/องค์กรภาคีเครือข่ายด้านการแพทย์แผนไทย/การแพทย์พื้นบ้าน ทุกจังหวัด ให้เสนอชื่อและประวัติของผู้ที่แต่ละจังหวัดเห็นสมควรได้รับตำแหน่ง ส่งกลับมาที่

สำนักวิชาการ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อาคารสุวนกีฬา ชั้น ๒ กระทรวงสาธารณสุข ถนนติวนานท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ ภายใน วันศุกร์ที่ ๒๗ กรกฏาคม ๒๕๕๕

คณะกรรมการคัดเลือกผู้ที่มีคะแนนดีที่สุดในแต่ละภาค แล้วเสนอให้คณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ แห่งชาติพิจารณาตัดสิน

หมายเหตุ บุคคล หน่วยงาน องค์กร เครือข่าย สามารถเสนอชื่อผู้สมควรได้รับการพิจารณาเป็นหมวดไทยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๕ ได้เพียง ๑ ท่านเท่านั้น

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ

ที่ ๙๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่คณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ พิจารณาคัดเลือกหมอยาไทยแห่งชาติ เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติและขับถ่ายกำลังใจของหมอยาพื้นบ้าน หมอยาแผนไทย ที่ได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพในการทำประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ และมีการมอบรางวัลในการประชุมวิชาการประจำปี การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกแห่งชาติ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการคัดเลือกหมอยาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หมายเหตุ แล้วได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน จึงสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีองค์ประกอบ บทบาทและหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	นายวิชัย โชควิวัฒน์	ประธานคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านสุขภาพแห่งชาติ	ที่ปรึกษา
๑.๒	นายสุวิทย์ วิบูลผลประเสริฐ	ประธานคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านสุขภาพแห่งชาติ	ที่ปรึกษา
๑.๓	นายสุพรรณ ศรีธรรมมา	อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	ที่ปรึกษา
๑.๔	นายเปรม ชินวันทานนท์	ที่ปรึกษานายสุวิทย์วิบูลผลประเสริฐ	ประธาน
๑.๕	นายประพจน์ เกตราการ	ประธานสมนาคัญแพทย์แผนไทยแห่งประเทศไทย	รองประธาน
๑.๖	นายปริโมทย์ เสตียรัตน์	ผู้อำนวยการสถาบันการแพทย์แผนไทย	คณฑ์ทำงาน
๑.๗	นางสาวณัฐ ฤลสมบูรณ์	กรรมการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	คณฑ์ทำงาน
๑.๘	นายวีระพงษ์ เกรียงสินยศ	ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์พื้นบ้าน	คณฑ์ทำงาน
๑.๙	นายสันติสุข โสภณศิริ	กรรมการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	คณฑ์ทำงาน
๑.๑๐	นางวงศ์เดือน จินดกวัฒน์	นักวิชาการอิสระ	คณฑ์ทำงาน
๑.๑๑	นางสาวรัชนี จันทร์เกษ	หัวหน้าสำนักวิชาการ	คณฑ์ทำงานและเลขานุการ
๑.๑๒	นางสาวอรุณี จันทร์เกษ	กรรมการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	คณฑ์ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๓	นางวนิจัณทร์ จากรูปราชากัญ	สำนักวิชาการ	คณฑ์ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๔	นางวนิจัณทร์ จากรูปราชากัญ	กรรมการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	คณฑ์ทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

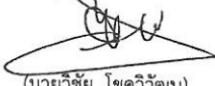
- ๒ -

๒. บทบาทและหน้าที่

- ๒.๑ จัดทำหลักเกณฑ์และแนวทางการพิจารณาคัดเลือกหมวดไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕
- ๒.๒ ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกโดยประสานความร่วมมือ หน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องในการค้นหา เสนอชื่อ และพิจารณาบุคคลผู้สมควรได้รับการคัดเลือก
- ๒.๓ เสนอชื่อ ประวัติ ผลงาน บุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาคัดเลือกต่อคณะกรรมการพัฒนา ภูมิปัญญาอ้างถึงด้านสุขภาพแห่งชาติ เพื่อพิจารณาคัดเลือก
- ๒.๔ จัดทำทะเบียนประวัติบุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นหมวดไทยแห่งชาติ เพื่อเป็นฐานข้อมูลต่อไป
- ๒.๕ ดำเนินการเพื่อประกาศเกียรติคุณผู้ได้รับการคัดเลือกในการประชุมวิชาการประจำปีการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกแห่งชาติ ครั้งที่ ๙

ทั้งนี้ ดังแต่บัน្តีเป็นต้นไป

ลง ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๕

(นายวิชัย ใจวิวัฒน)

ประธานคณะกรรมการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพแห่งชาติ

